

*Mijn vader had het lef om mij in 1943
midden in de oorlog
als middennaam Shalom te geven.
'Waarom Shalom?', fluisterde de burgerlijk ambtenaar.
'Waarom geef je je zoon uitgerekend nu een Jodennaam?'
Mijn vader antwoordde:
'Shalom zal hij heten, want vrede zal er zijn'.*

Awraham Shalom Soetendorp

Midden in de oorlog, onzeker of deze baby het einde van de oorlog zou meemaken.

Vader Soetendorp gaf Awraham het appel van de vrede als levensopdracht mee:
Shalom - het laat hem tot de dag van vandaag niet meer los.

Als rabbijn en als mens laat hij zijn eigen emotionele verwarring niet de boventoon voeren,

maar reikt steeds een uitgestoken hand.

Hij zegt:

“Het is mogelijk om van hart tot hart te spreken. Ik ben nog steeds dat jongetje, denk ik”. Ook in moeilijke en verwarrende situaties is hij op zoek naar het verhaal van mensen. “Het eerste woord zal vrede zijn waar je ook binnengaat”

Volgend jaar wordt Awraham Shalom Soetendorp 70 jaar

Maar hij blijft energie steken in het bij elkaar

brenge van allerlei mensen van diverse geloven.

“Hoe krijgen we al die goede intenties bij elkaar die het eigenbelang kunnen ontstijgen? Ik blijf verhalen vertellen, want dat versterkt de hoop en geeft energie voor vrede.”